Recensie: Amore Di Amore ****

DE Studio Antwerpen
zaterdag 10 januari 2026

foto © Theater FroeFroe

Recensie:
In een stad waar de mensen zich het liefst verschuilen achter de maskers van het carnaval is het moeilijk te zien wie ze echt zijn. En zelfs als de lederen maskers verdwenen zijn, verschuilen de mensen zich vaak nog altijd achter een personage dat ze niet echt zijn. Zo ook Giacomo Casanova en Lucia. De ene laat zich 'il Cavaliere de Simoni' noemen, terwijl de andere zich het personage van Galathé De Pompignac heeft aangemeten. De ene is een flierefluiter en notoir vrouwenveroveraar en de andere een hoer. En toch zijn ze beiden op zoek naar dat ene ding dat hen telkens weer lijkt te ontvluchten: ware liefde. Gebaseerd op het boek "Een Schitterend Gebrek" van Arthur Japin brengt theater FroeFroe 'Amore Di Amore' waarin we meegenomen worden langs de kanalen van het sprookjesachtige Venetië; een stad waar achter de vrolijke maskers vaak heel wat duisternis schuilt en waar je niet veilig bent voor de pest.

Theater FroeFroe staat bekend voor de manier waarop ze poppenspel weten te combineren met het gewone acteren. Marianne Loots speelt Giacomo Casanova (en doet de stem van Jamieson) en Tanya Zabarylo kruipt in de huid van Lucia. Alle andere personages uit de voorstelling worden gepeeld door poppenspelers. Zo zien we de vaste klant in het bordeel 'Amore Di Amore' voorgesteld als een lange, slungelige figuur die binnenin vrij leeg is. In contrast daarmee staat de pop van Monsieur de Pompignac die juist zeer log en vadsig is. En toch is het juist deze Monsieur de Pompignac die als eerste potentieel in Lucia ziet. Hij is bereid om van de dienstmeid een dame te maken. (Een beetje zoals Dr. Higgins in het toneelstuk 'Pygmalion' deed.) Het feit dat hij voorgesteld werd door een pop, maakte het ook mogelijk om de verschrikkelijke gevolgen van de pest op het podium voor te stellen.
In combinatie met de beelden van de dame die littekens op haar gezicht had omwille van deze verschrikkelijke ziekte, geeft dit een vrij realistisch beeld van wat het moet geweest zijn om deze ziekte door te maken. De hele hysterie rond verbanning van pestlijders en de pestdokters komt in 'Amore Di Amore' goed uit de verf. De grote, zwarte raaf die als een engel des doods rond Lucia draait illustreert haar moedige strijd tegen deze ziekte. Dat de verminking ten gevolge van deze gruwelijke ziekte haar gezicht en haar leven blijvend tekenen, vormt mee de kern van het verhaal. Niet voor niets moet zij zich verschuilen achter een sluier van mysterie en gaat ze achteraf als Galathé De Pompignac door het leven. (n.v.d.r.: De naam Galathé verwijst naar de mythe van Pygmalion. Het is de perfecte vrouw, de ultieme schoonheid die hij uit ivoor beeldhouwde.)
Lucia is immers de perfecte schoonheid, maar de littekens in haar gezicht zijn een smet op haar blazoen. Het

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

is Monsieur de Pompignac die haar waarschuwt: "Alles draait om looks en imago. Uw jurk zullen ze prijzen, maar uw gedachten nooit." En daarmee legt hij de vinger op de wonde: alles draait om het uiterlijke én een vrouw is minder dan een man. Je ziet die andere benadering van de verschillende genders ook al in de manier waarop men spreekt over de veroveringen van Giacomo Casanova terwijl men een vrouw met een zelfde veroveringsdrang een hoer noemt. Dit donkere spel van ongelijkheid en dubbele maatstaaf komt in 'Amore Di Amore' sterk naar boven.

Het is daarbij opvallend hoe exact dezelfde ervaring van verloren liefde Giacomo en Lucia totaal de tegenovergestelde kant uit stuurt terwijl ze beiden eigenlijk op zoek blijven naar de ware liefde. Giacomo bezingt "My love is for free" op een popdeuntje waarbij hij muzikaal begeleid wordt door Nelle Bogaerts en Jessica Boyeleba op cello en drums. Bij Lucia is liefde juist niet gratis. Ze heeft een erg zakelijke en vooral cynisme kijk overgehouden aan de hele ervaring. Die cynische blik zorgt voor een behoorlijk donkere laag in de voorstelling, maar ook voor "down to earth"-mentaliteit.

Waar Giacomo nog zweverig en frivool probeert te doen over de liefde, zet Lucia hem telkens met de voetjes weer stevig op de grond (en liefst diep in de grond). De twee hoofdpersonages zijn (met uitzondering van de periode van de flashback) mekaars tegenpolen. Die altijd aanwezige spanning tussen Marianne Loots en Tanya Zabarylo werkt. Je hoort die sfeer ook terugkomen in de muziek die live gespeeld wordt. De synthesizer geeft de klank van de klassieke clavecimbel en de cello levert juist een heel moderne, elektrische klank die bij momenten lekker schuurt; zoals ook het leven schuurt.

'Amore Di Amore' is geen sprookje met een happy end, maar een donker verhaal over de zoektocht naar liefde die botst op een wereld van oppervlakkigheid. In een tijd voor de Instagram-filters moest men zich verstoppen achter maskers, maar is dit in wezen niet hetzelfde? Welke littekens dragen wij met ons mee in onze zoektocht naar de ware liefde? Het zijn vragen die 'Amore Di Amore' van FroeFroe oproept zonder je een standaardantwoord voor te schotelen.

< Sascha Siereveld >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.